

نویسنده : م.ک. بهادر اکمار (M.K.Bhadrakumar).

منبع و تاریخ نشر : اندیا پانچیلا «2026-05-10».

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

سیاست در کرالا در مسیر پیشرفت

Politics in Kerala going forward

کارگران کنگره پس از پیروزی حزب در کرالا، دهلی نو، ۴ مه ۲۰۲۶، با یک لنگر جشن می‌گیرند.

یک اصطلاح فرانسوی بی‌نظیر وجود دارد - «بی‌حوصلگی». من اولین بار در اواسط دهه شصت میلادی، هنگام خواندن آثار ژان پل سارتر، به عنوان دانشجوی دانشگاه در تیروانانتاپورام، با آن مواجه شدم. تقریباً به معنای احساس بی‌حوصلگی، کسالت عمیق و

نارضایتی ناشی از فقدان هیجان، علاقه یا فعالیت است. در اندیشه اگزیستا نسیا لیستی، این کلمه ترکیبی از خستگی و کسالت ذهنی را تداعی میکند که اغلب با حس پوچی همراه است.

به نظر من، اگر بتوان یک عامل را به نتایج عجیب انتخابات مجلس ایالتی در کرالا نسبت داد، باید «بی‌حوصلگی» در میان کادرها و همسفران جبهه چپ باشد. اینکه چنین احساس اولیه‌ای در زیر سطح وجود داشت، در طول یک سفر طولانی به کرالا برای من آشکار بود. اما اینکه قرار بود در چنین جریان سیل‌آسایی از بیگانگی فوران کند، تعجب‌آور بود. این نیاز به توضیح دارد.

شاید برای اولین بار در سیاست کرالا بود که پنج سال - در واقع، اگر دو دوره متوالی پینارای و بیجایان به عنوان سر وزیر را در نظر بگیریم، ده سال - بدون هیچ کلاهبرداری بزرگی گذشت. یعنی اگر بخواهیم آن را با قانون قبلی کنگره مقایسه کنیم که طی آن یک کلاهبرداری به تنهایی بیش از یک سال ادامه داشت، زمانی که چهره‌های قد رتمند در دولت وقت به رهبری کنگره به معنای واقعی کلمه به نوبت به دنبال جلب رضایت یک زن جذاب و تأثیرگذار با منافع تجاری بودند. در مقایسه، همین کافی است که بگوییم دولت چپ نسبتاً آرام و با آرامش و بدون عجله عمل کرد که باعث ایجاد «بی‌حالی» شد. دو اشتیاق پایدار مالایالی در زندگی، سیاست و فوتبال است و دلیلش این است که آنها دو روی یک سکه هستند - سرگرمی که آنها فراهم می‌کنند و جریان آدرنالینی که به دنبال آن می‌آید. حتی دولت‌هایی که تا حد زیادی بدون نقص عمل می‌کردند، در برابر حس «بی‌حالی» آسیب‌پذیر بودند. (دولتی که پینارای پنج سال پیش در دوره ۲۰۱۶-۲۰۲۱ رهبری کرد، یک استثنای واحد بود.) در حالت عادی، رأی‌دهندگان هر ۵ سال یکبار در کرالا با دقت ساعت به دنبال تغییر بودند.

کافی است بگوییم که یک درک عمومی، فراتر از سیاست‌های حزبی، وجود داشت که دولت دوم پینارای خود را به خوبی تبرئه کرده است. اما وقتی شروع به بررسی عمیق‌تر می‌کنیم، همان افراد نیز اشتیاق خود را برای «تغییر» ابراز کردند. بنابراین، وقتی سقوط شتابان دولت چپ در روزها و هفته‌های آینده، به ویژه در کمیته مرکزی CPM، مورد بررسی دقیق قرار می‌گیرد، مهم است که این حقیقت اساسی در نظر گرفته شود.

یکی از عوامل اصلی می‌تواند کاستی‌های عملکرد حزب حاکم باشد که با بروز نارضایتی/اختلاف گسترده در آستانه انتخابات آشکار شد، که در نهایت به صورت بیگانگی آشکار شد و دلیل شکست نامزدهای چپ در سراسر ایالت، از جمله حتی در پایگاه‌های چپ، بود. اینکه چرا در چنین مقیاس وسیعی در سراسر ایالت گسترش یافت و از توجه عموم پنهان ماند، جای بررسی دقیق دارد. نکته شگفت‌انگیز این است که رهبری حزب کمونیست هند (CPM) آن را نادیده گرفت. از روی غرور؟ نکته این است که تمرکزگرایی دموکراتیک در کرالا واقعاً خوب عمل کرد و فروپاشی آن اجتناب‌ناپذیر نبود.

واضح است که حزب کنگره، که بدون هیچ برنامه‌ی هیجان‌انگیزی در انتخابات شرکت کرد، به‌طور پیش‌فرض از این وضعیت بهره‌مند شده است. در هفته‌ی منتهی به نتایج انتخابات، مشخص شد که DNA کنگره از رویکرد سنتی خود به سیاست، که چیزی جز بازی تاج و تخت نبود، تغییر نکرده است. بازی قدرت کثیف امروز، در مورد آنچه سه نامزد پیش‌تاز در رقابت برای رهبری را از نظر ایدئولوژیک یا از نظر برنامه‌ی سیاسی‌شان متمایز می‌کند، کاملاً سکوت کرده است.

فرماندهی عالی برای توجیه انتخاب نهایی خود با مشکل مواجه است. آیا کرایا باید سرزیری داشته باشد که از حمایت اکثریت نمایندگان مجلس منتخب برخوردار باشد؟ یا باید یک چهره‌ی واقعاً محبوب و کاریزماتیک با سابقه‌ی بی‌عیب و نقص انتخاب کند؟ یا باید کسی را انتخاب کند که در الفبای حکومت‌داری تبحر داشته باشد؟ اگر «فرماندهی عالی» کنگره قادر به تفکر خارج از چارچوب است، اکنون فرصت مناسبی برای انتخاب سرزیری است که از بیرون گود باشد و هیچ دخالتی در جناح‌بندی‌ها نداشته باشد، تجربه عمیقی در حکومت‌داری داشته باشد و مهم‌تر از همه، فردی با چشم‌انداز باشد. این فرصتی است برای آوردن رهبری که قادر به تفکر جدید باشد تا تحول اقتصاد ایالت را از جایی که پینارایی آن را ترک کرد، پیش ببرد، ایالت را به مسیر رشد بالاتری هدایت کند و مردم را برای شرکت در این مراسم الهام بخشد.

اگر از گذشته کاملاً جدا نشویم، این احتمال وجود دارد که این اختیارات خیلی زود از بین برود. به دولت مرکزی و حزب بهاراتیا جاناتا اعتماد کنید که از همان روز اول، اوضاع را برای دولت جدید به رهبری کنگره در کرایا دشوار کنند. اینکه دولت جدید به شدت به تحکیم آرای مسلمانان وابسته باشد، جدا از وفاداری آشکار به «خانواده گاندی»، برای دهلی ناخوشایند خواهد بود.

سازمان‌دهنده پیش از این زنگ خطر را به صدا درآورده است که «مسلم لیگ تلاش‌های خود را برای تحکیم نفوذ در دولت احتمالی UDF حتی قبل از اینکه کنگره تصمیم خود را در مورد پست وزیر ارشد نهایی کند، تشدید کرده است. گزارش شده است که رهبران لیگ دستورالعمل‌های روشنی در مورد اینکه چه کسی باید دولت را رهبری کند، صادر کرده‌اند.»

از سوی دیگر، سرزیری به زیرکی و مهارت پینارایی فقط می‌تواند معادلات را با دولت مودی در مرکز هدایت کند و تعادل را در چنین دوران پرآشوبی پیش رو حفظ کند. آیا کنگره چنین تاکتیک‌دان چیره‌دستی مانند پینارایی را برای هدایت کشتی دارد؟ به عبارت دیگر، آیا «فرماندهی عالی» کنگره به سرزیر خود اجازه می‌دهد تا از چنین آزادی عملی مانند پینارایی به عنوان یک چهره سیاسی برجسته در جنبش چپ برخوردار باشد؟

اینکه حزب بهاراتیا جاناتا علی‌رغم همه هیاهوی رسانه‌ای نتوانسته سهم آرای خود را افزایش دهد، بی‌ربط است. واقعیت این است که هیچ ایالت هند جزیره نیست. همبستگی نیروها در کرایا می‌تواند به طور بالقوه همگام با تحولات عظیمی که در بقیه کشور در

حال وقوع است، تغییر کند. و این امر، زمانی که آرای هندوها تکه تکه شود و فرسایش آغاز شود، چالش‌هایی را برای جبهه چپ و کنگره ایجاد می‌کند.

نکته اصلی این است که سیستم دوتایی‌نمادگذاری، که درجه قابل توجهی از ثبات و پیش‌بینی‌پذیری را به سیاست‌های ایالتی می‌داد، احتمالاً وارد یک مرحله گذار می‌شود. این امر بی‌صبری راهول گاندی را در برابر مبارزه ناشایست برای قدرت در واحد ایالتی حزبش، بدون توجه به این واقعیت که انتخابات عمومی کمتر از سه سال دیگر برگزار می‌شود، توضیح می‌دهد

----- **با احترام** «2026-06-19»

.....